

Arrest

nr. 73 834 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. LOOBUYCK loco advocaat P.-J. STAELENS en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Bakossi origine te zijn afkomstig van Tombel, South West province. U groeide op bij uw ouders in Tombel en daarna ging u voor uw studies naar Limbe. In 2007 begon u universitaire studies geografie aan de universiteit van Yaoundé I. Tijdens de vakantieperiode ging u naar een bijeenkomst van Cameroon Youth for Development in Limbe. Er werd gesproken over hoe de jongeren hun weg moesten vinden in politieke groepen en hoe de jongeren de toekomst van morgen kunnen bouwen. U leerde er (I.N.) en (A.L.) kennen. Samen met deze twee andere mannen begon u in 2008 een eigen vereniging 'Dark clouds, lightning and sunshine for Cameroon'. Het doel van deze vereniging is op te komen voor de toekomst van morgen en ervoor

te zorgen dat er een nieuwe regering komt die wordt geleid door de jongeren. Jullie drie schreven een boek om de wantoestanden in Kameroen aan te kaarten en meerdere kopieën van dit boek werden verdeeld. In november 2010 ging u voor de vakantieperiode naar Limbe. U hield in december 2010 op een schoolterrein een bijeenkomst. De politie kwam ter plaatse en de aanwezigen werden gearresteerd. U werd ervan beschuldigd een illegale meeting te organiseren en naar het politiekantoor in Limbe gebracht. Na twee à drie weken werd u door tussenkomst van de mensenrechtenorganisatie Human Rights Defense Association (HRDA) en uw advocaat Mr Enow Nsoa Augustina vrijgelaten. U had uw advocaat telefonisch op de hoogte gebracht van uw arrestatie. U werd op borg vrijgelaten en gewaarschuwd uw activiteiten stop te zetten. Na uw vrijlating ging u op familiebezoek in Tombel, daarna ging u naar Douala en u logeerde er twee maanden bij uw zus. U werd door uw broer in Betoua geroepen en u vertelde hem uw situatie. Hij is een regeringsfunctionaris en hij was bang dat uw situatie effect zou hebben op zijn functie. Hierna keerde u terug naar Limbe. U verbleef daarna op verschillende plaatsen en u ging vrienden en familie bezoeken. U zette uw activiteiten verder en in het vooruitzicht van de presidentiële verkiezingen riep u uw vrienden op om campagne te voeren en de jongeren te sensibiliseren voor verandering. In juni 2011 werd er met de leden van de vereniging opnieuw een bijeenkomst in Limbe gehouden. U werd er voor een tweede maal gearresteerd. U werd de volgende dag naar de gevangenis in Buea gebracht en er voor enkele weken opgesloten. In juli 2011 kon u door tussenkomst van uw oom, (K. A.), die een regeling trof met een bewaker, ontsnappen. U ging naar uw vriend Richard in Oron. U kon bij hem logeren. Richard had een printmachine en u begon tegen betaling brieven, rapporten en andere documenten te typen voor degenen die het u kwamen vragen. U vernam via uw advocaat dat er een opsporingsbevel tegen u was en in november 2011 verscheen het krantenartikel 'Book publisher, others hunted for criticizing Biya's government'. U besloot te vluchten uit Kameroen. Uw advocaat verkocht een stuk land en met dit geld werd uw reis georganiseerd. Uw advocaat contacteerde uw oom. U hebt Kameroen per vliegtuig verlaten op 29 november 2011. U kwam 1 op 29 november 2011 aan op de luchthaven van Zaventem, België en u vroeg diezelfde dag asiel aan. U was in het bezit van een Kameroense identiteitskaart (n°104056169 afgegeven op 14.1.2004) (zie verslagen Federale Politie van Zaventem dd.29.11.2011 PA/656/GC en BN/6130/11).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u problemen kende met de Kameroense autoriteiten, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst maakt u uw betrokkenheid en activiteiten voor de mede door u opgerichte vereniging niet aannemelijk. U verklaart dat u met twee andere vrienden een vereniging begon met als naam 'Dark clouds, lightning and sunshine for Cameroon' (zie gehoor CGVS, p.5). Deze vereniging werd opgericht nadat u deelnam aan een bijeenkomst van 'Cameroon Youth for Development' (zie gehoor CGVS, p.5). Het is echter merkwaardig dat u niet blijkt te weten wie deze groep 'Cameroon Youth for Development' oprichtte, temeer daar u wel stelt dat het een vriend uit de stad was (zie gehoor CGVS, p.5). Wanneer er wordt gevraagd wat er op deze bijeenkomst werd besproken, antwoordt u in algemene bewoordingen dat de jongeren moeten aanwezig zijn en moeten bekijken hoe ze de toekomst van morgen kunnen bouwen (zie gehoor CGVS, p.5). Het is bevreemdend dat er u geen andere concrete ideeën of punten zijn bijgebleven, vooral omdat u hierdoor besloot een eigen vereniging op te richten. Wanneer u wordt gevraagd hoeveel leden de mede door u opgerichte vereniging had, antwoordt u kortweg dat een conferentie wordt samengeroepen en niet alles geregistreerd werd (zie gehoor CGVS, p.6), wat weinig doorleefd overkomt. U verwijst immers bij deze vraag direct naar de brief van de Human Rights Defense Association (HRDA) dd. 9.11.2011, waarin de namen van u en de twee mede-oprichters worden vermeld alsook de namen van enkelen die verdelers waren van het boek, waardoor getwijfeld kan worden aan uw betrokkenheid bij de vereniging. Daarbij is het opmerkelijk dat u vaag blijft wanneer u wordt gevraagd naar het aantal boeken dat is verdeeld. Zo antwoordt u aanvankelijk dat de boeken voor de meeting werden geprint en wanneer de vraag wordt gesteld hoeveel boeken er werden verdeeld, stelt u het precieze aantal niet te kunnen geven en antwoordt u ontwijkend dat er soms mensen niet naar de bijeenkomst kwamen en jullie later de boeken in een karton hadden, in groter aantal (zie gehoor CGVS, p.7).

U verklaart dat het doel van de door u mede opgerichte vereniging is om zon te brengen in uw land en het land te leiden voor de toekomst (zie gehoor CGVS, p.6). Wanneer u wordt gevraagd naar de strategie of middelen die de vereniging heeft, antwoordt u dat jullie erover praten (zie gehoor CGVS, p.6). Het is verder merkwaardig dat iemand die zich engageert – en zelfs een boek schrijft –

uitdrukkelijk stelt te wachten op een oplossing (zie gehoor CGVS, p.6). U haalt doorheen uw verklaringen verschillende wanpraktijken aan van hooggeplaatsten en leiders in uw land, waardoor het weinig aannemelijk is dat de vereniging niet zou hebben nagedacht over een strategie of manieren om verandering te brengen.

Met betrekking tot de verkiezingen in Kameroen dient het volgende te worden opgemerkt. U geeft aan dat u helemaal niet ging stemmen bij de verkiezingen (zie gehoor CGVS, p.4). Later tijdens hetzelfde gehoor verklaart u dat u wilt dat de leiders in uw land hun posities verlaten door hen geen stem te geven (zie gehoor CGVS, p.6) en u riep de vrienden op om samen te komen en de bevolking te sensibiliseren in de aanloop naar de verkiezingen (zie gehoor CGVS, p.11). Het is dan ook erg bevreemdend dat iemand met een duidelijke politieke overtuiging en engagement zich de datum van de verkiezingen niet meer herinnert (zie gehoor CGVS, p.12).

Verder dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Zo verklaart u dat u in december 2010 een eerste maal en in juni 2011 een tweede maal gearresteerd werd. U stelt uitdrukkelijk geen problemen te hebben gekend voor december 2010 (zie gehoor CGVS, p.10). Met betrekking tot uw eerste arrestatie in december 2010 verklaart u door tussenkomst van de mensenrechtenorganisatie en uw advocaat te zijn vrijgelaten (zie gehoor CGVS, p.9 en p.10). Deze verklaringen stemmen niet overeen met het door u neergelegde attest van de Human Rights Defense Association dd.9.11.2011 ondertekend door Mbouombouo Ibrahim, waarin wordt gesteld 'hence they were again arrested and detained sometime in December 2010. Their detention this time was different from all others. All efforts made by our Association with other Human Rights Groups together with their 2 Lawyers were to no avail.' Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Bovendien is het weinig geloofwaardig dat u zich geen vragen stelde bij de mogelijke gevolgen of straffen voor de bijeenkomsten van de vereniging, het verdelen van het boek en het bekritisieren van de regering. U verklaart dat het boek niet geregistreerd is, omdat het niet toegelaten is om zulke boeken te schrijven en de regering te bekritisieren (zie gehoor CGVS, p.7). U werd daarenboven beschuldigd van het houden van een illegale bijeenkomst (zie gehoor CGVS, p.10). Bij uw tweede arrestatie werd u beschuldigd een meeting te hebben gehouden waarop de leiders van het land werden bekritiseerd en beledigd (zie gehoor CGVS, p.13). Uw verklaringen dat u de wet niet werd getoond – wanneer u wordt gevraagd naar de straf voor kritiek op de regering – en dat jullie de wet zelf niet hebben bestudeerd (zie gehoor CGVS, p.13), overtuigen niet. Wanneer u erop wordt gewezen dat een van de mede-auteurs van het boek recht studeerde, waardoor toch enigszins verwacht kan worden dat jullie op de hoogte zouden zijn van de straf voor kritiek op de regering, antwoordt u dat jullie er niet over spraken (zie gehoor CGVS, p.13). Deze verklaringen zijn weinig aannemelijk en komen niet doorleefd over.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat u uw land besloot te verlaten nadat een opsporingsbevel tegen u uitgevaardigd was (zie gehoor CGVS, p.14). Het is hierbij weinig aannemelijk dat u pas in november op de hoogte zou zijn gebracht van dit opsporingsbevel, gedateerd 20.9.2011 (zie gehoor CGVS, p.14). Het is verder opmerkelijk dat u in het bezit bent van dit bevel, met name een intern document dat is gericht aan alle politiediensten.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u verklaart geen nieuws te hebben over de situatie in Kameroen. U verklaart dat u uw advocaat op de hoogte bracht dat u veilig was aangekomen, maar dat zij geen nieuws had (zie gehoor CGVS, p.9). Wanneer u wordt gevraagd of u nieuws hebt van uw vrienden (A.) en (I.), antwoordt u geen nieuws te hebben en alleen te weten dat ze nog in de gevangenis van Buea zitten (zie gehoor CGVS, p.9). Deze verklaring stemt niet overeen met de inhoud van het krantenartikel dat u neerlegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag. In 'Book Publisher, others hunted for criticizing Biya's government' dd.14.11.2011 wordt gesteld dat u en (A.L.) en (I.N.) op vrije voeten zijn en ondergedoken leven. Bovendien kan de authenticiteit van dit krantenartikel niet worden nagegaan. Het is immers algemeen bekend dat in Kameroen krantenartikels tegen betaling worden gepubliceerd (zie informatie administratieve dossier).

U beweert dat u na uw ontsnapping uit de detentie van uw advocaat vernam dat uw familie lastig werd gevallen, maar u blijkt hieromtrent geen verdere details te hebben (zie gehoor CGVS, p.13). Het is weinig aannemelijk dat uw oom uw vertrek uit uw land van herkomst zou organiseren, maar dat u verder geen informatie heeft over de problemen die uw familie omwille van u zou hebben. U verklaart geen contact te hebben met uw familie in Kameroen, uit vrees dat ze zullen worden lastig gevallen en zullen gedwongen worden om te zeggen waar u bent (zie gehoor CGVS, p.2). Nochtans mag van u verwacht worden dat u, in uw vermeende situatie, op welke wijze dan ook, zou getracht hebben contact op te nemen met uw thuisbasis om te vernemen hoe uw problemen geëvolueerd zijn. Dat u nagelaten hebt dit te doen, tast bijkomend de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees aan.

Aldus blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land 'uit vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar

uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De overige door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De identiteitskaart (n°104056169 afgegeven op 14.1.2011) bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. Het opsporingsbevel (n°00127 dd.20.9.2011) stelt dat u wordt gezocht door de Kameroense autoriteiten omwille van een illegale publicatie, politieke activiteiten en het aanzetten tot rebellie, maar kan op zich niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen herstellen. Men dient in dat opzicht er op te wijzen dat een document om bewijskrachtig te zijn, een relaas moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat is in casu niet het geval. Het affidavit van uw advocaat Enow Nsoa dd.21.11.2011 is een weergave van uw verklaringen, maar doet eveneens geen afbreuk aan bovenstaande motivering, gezien het aan een advocaat toekomt om de belangen van zijn cliënt te verdedigen. Het boek 'Dark clouds, lightning and sunshine for Cameroon' betreft uw neergeschreven overtuigingen, althans volgens uw verklaringen, maar vormt geen objectieve aanwijzing van uw beweerde vrees.

Met betrekking tot uw reisdocumenten dient te worden opgemerkt dat u verklaart in 2010 een paspoort te hebben aangevraagd, omdat u al een arrestatie had gehad en u de visie had dat er iets zou gebeuren (zie gehoor CGVS, p.9). Deze verklaring stemt niet overeen met de datum van aflevering vermeld op uw paspoort, namelijk 14 oktober 2010 (zie verslag Federale Politie), waardoor u al voor de door u 3 aangehaalde problemen uw paspoort verkregen had en u op dat moment reeds de intentie had om uw land te verlaten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet) alsook beroept hij zich op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker is het niet eens met de concrete motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoeker benadrukt dat de oprichting van de vereniging 'Cameroon Youth for Development' een vriend van hem uit de stad betreft, doch verzoeker meent dat het feit dat hij de naam van deze persoon niet kent nog niet wil zeggen dat hij heeft gelogen over zijn betrokkenheid bij zijn eigen vereniging. Verzoekende partij meent dat dezelfde conclusie dient te worden gemaakt bij de vaststelling dat hij niet weet hoeveel leden zijn organisatie telt noch hoeveel boeken zijn organisatie verdeelde. Volgens verzoeker duiden deze onwetendheden immers niet op leugenachtige verklaringen.

Inzake de strategie of middelen die zijn organisatie heeft wordt gewezen op het feit dat het een jongerenvereniging betreft, jongeren en gelijkgezinden die iets willen doen doch onmiddellijk afgestraft werden waardoor ze nog geen concrete strategie of middelen hebben kunnen ontwikkelen.

Dat verzoeker de precieze datum van de verkiezingen niet kent is, zijn inziens, evenmin een draagkrachtig argument. Het feit dat hij niet zou zijn gaan stemmen zou immers al genoeg zeggen aangezien de verkiezingen frauduleus verlopen en niet-stemmen de enige mogelijkheid was om protest te tonen.

Verzoeker verwijst naar de elementen waarover hij wel in detail kon vertellen.

Verzoekende partij meent dat de aangehaalde motieven van de bestreden beslissing naar recht falen en verwijst naar een arrest van de Raad van State waarin gesteld wordt dat het niet meedelen van alle gegevens in het kader van een eerste gehoor niet noodzakelijk wilt zeggen dat men met tegenstrijdigheden te maken heeft.

In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op een schending van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat het niet is omdat de auteur van het door hem neergelegde attest spreekt over een eerdere detentie, hij het noodzakelijkerwijze over de situatie van verzoeker zelf heeft. De opsteller van de verklaring kan het immers hebben gehad over het algemeen verleden van de oprichters van verzoekers vereniging alsook over de situatie van de auteurs en uitgevers van het boek.

Verzoeker hekelt tevens het feit dat men hem verwijt zich niet te hebben geïnformeerd aangaande de mogelijke gevolgen van zijn politieke activiteiten in Kameroen. Immers, het feit dat men in een land als

Kameroen al gestraft wordt naar aanleiding van het verdelen van een boek en de oprichting van een vereniging, toont op zichzelf reeds aan dat hij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Daarenboven stelde hij zich aanvankelijk geen vragen bij de mogelijke gevolgen van zijn daden. Het is pas nadat er een opsporingsbevel tegen hem werd uitgevaardigd, na zijn ontsnapping, en hij het krantenartikel zag dat hij de ernst van zijn vervolging inzag.

Verzoeker is het evenmin eens met de argumentatie als zou er geen objectieve bewijswaarde kunnen worden toegekend aan de affidavit van zijn advocaat. Het is immers niet omdat deze persoon zijn verlangen verdedigt dat deze niet de waarheid zou spreken. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal contact had dienen op te nemen om zodoende de geloofwaardigheid van deze persoon te kunnen nagaan. Verzoeker voegt aan onderhavig verzoekschrift een bijkomend attest bij vanwege zijn advocaat waarin nogmaals wordt bevestigd dat hij vervolgd wordt door de Kameroense autoriteiten. Verzoeker verwijst naar de inhoud van dit schrijven.

Verzoeker hekelt tot slot het feit dat het door hem neergelegde boek noch het krantenartikel onderzocht werden door de commissaris-generaal.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Inzake het document dat zich voordoet als opsporingsbevel stelt de Raad vast dat de hoofding van dit document een markante taalfout bevat, namelijk "*Judicial Police Heads Quarters*". Het is niet aannemelijk dat een officieel document dergelijke fout bevat; dit ondergraaft de authenticiteit van het bijgebrachte document en derhalve de door verzoeker aangevoerde gerechtelijke opsporing en vervolging.

Omtrent het attest van de Human Rights Defense Association (HRDA) dient te worden opgemerkt dat het feit dat de auteur zich verheugd over de ontsnapping van verzoeker uit de gevangenis ("*That, I was very elated when I learnt of his escape from detention from the Public security, Limbe. Thought his escape came to me as a good news, (...)*") niet te verzoenen is met de objectiviteit die van een mensenrechtenorganisatie kan worden verwacht. De vaststelling dat een mensenrechtenorganisatie zich lovend uitspreekt over een ontsnapping kan niet aanzien worden als een serieuze verdediging van mensenrechten en ondermijnt daarenboven haar maatschappelijke positie bij het vaststellen van schendingen van mensenrechten. Deze vaststelling zet de authenticiteit van het document op de helling en bijgevolg de feiten die in het document worden bevestigd.

Het feit dat verzoeker onwetend is inzake de naam van de oprichter van de 'Cameroon Youth for Development' (gehoor CGVS, p.5), de groep waaruit hij de inspiratie zou hebben gehaald om zelf een jongerenvereniging op te richten, is frappant en niet aannemelijk daar aangenomen moet worden dat de naam van de persoon die verzoeker inspireerde tot het oprichten van een eigen beweging in het geheugen is gegrift.

Verzoekers verklaringen over het doel, de strategie en de middelen van zijn organisatie (gehoor CGVS, p.6) zijn bijzonder vaag en nietszeggend. Tevens blijkt dat verzoeker, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, wanneer hij gevraagd wordt naar de reden waarom het boek zowel opgedragen is aan personen die geweldloze strijd aanhingen om hun doelstellingen te bekomen (M.

Gandhi) als personen die de gewapende strijd propageerden (Che Guerera (*sic*), Laurent Kabila) (rechtsplegingsdossier, stuk 11, p.2), niet verder komt dan te verwijzen naar een medeauteur. Verzoeker vertoont aldus weinig kennis en overtuiging met betrekking tot zijn politieke bewustwording alsook aangaande de werking en organisatie van de mede door hem opgerichte vereniging die als oogmerk zou hebben de Kameroense samenleving te veranderen. Dat verzoeker daarenboven eveneens het antwoord schuldig diende te blijven op de vragen hoeveel leden zijn eigen vereniging telt en hoeveel boeken zijn vereniging verdeelde (gehoor CGVS, p.6-7), komt des te meer als ongeloofwaardig over in het licht van verzoekers verklaring als zou hij een medeoprichter zijn van de vereniging die reeds in het jaar 2008 zou zijn opgericht.

Verzoeker bleek ter terechtzitting eveneens onwetend over het lot van zijn twee medeauteurs aangezien hij verklaarde dat ze volgens het bijgebrachte krantenartikel buiten de gevangenis zijn en hij niet weet waar ze zich thans bevinden; hetgeen niet aannemelijk is daar aangenomen moet worden dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk een oprichter is van een organisatie en medeauteur was van een boek, interesse zou betonen in het lot van zijn medeactivisten en in de mogelijkheid moet zijn om dienaangaande inlichtingen te bekomen.

Aangaande de inhoud van het boek kan tevens worden opgemerkt dat het de inhoud heeft van een pamflet (het mag worden gereproduceerd, zie p.1), op zeer algemene wijze algemeen bekende zaken meldt over Kameroen en dat verzoeker niet aantoon op welke wijze de inhoud van deze "publicatie" zich onderscheidt van andere opinies die in Kameroen geuit worden middels de media en publieke fora die niet aan de overheid verbonden zijn.

De door verzoeker bijgebrachte attesten van zijn advocaat vermogen zijn teloorgegangene geloofwaardigheid niet te herstellen. Waar in het verzoekschrift het attest van de advocaat van 4 januari 2012 wordt aangehaald, dient daarenboven te worden opgemerkt dat diens verklaringen dat verzoeker "(...) *has been properly identified as one of the front liners in some Youth Associations (Pressure Groups) that indulge in outright condemnation of malpractices of the ruling government (...)*" niet te rijmen zijn met zijn hoger vastgestelde onwetendheden evenals dat inzake de bewering dat het boek "(...) *is still in massive circulation after all administrative en judicial banns*" geen begin van bewijs wordt neergelegd.

De door verzoeker bijgebrachte documenten kunnen niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Gelet op voormelde vaststellingen toont verzoeker niet aan het voorwerp uit te maken van een individuele vluchtelingenrechtelijke vervolging.

Aangaande verzoekers opwerping dat verweerder zijn advocaat had moeten contacteren, dient te worden opgemerkt dat het in principe aan verzoeker toekomt om het bewijs van zijn vervolging te leveren en dat verweerder niet genoodzaakt is elk aangebracht element te onderwerpen aan een diepgaand internationaal onderzoek.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen werd aangebracht in het kader van de vluchtelingenstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS